

[Anders Andersen]

mange nye medlemmer, der ikke dengang har hørt den argumentation, der kunne føres for og imod. Det berettiger i og for sig til, at man også ved denne behandling får alle relevante oplysninger frem.

Hr. Ole Espersen var ikke helt på linje med sandheden i det, han udtalte heroppefra. Hr. Ole Espersen sagde f. eks., at der var stillet 7 spørgsmål, som vi har fået svar på. Der er stillet 8 spørgsmål, hr. Ole Espersen. Det sidste spørgsmål gik ud på, hvordan den norske regering behandlede et tilsvarende ønske om afskaffelse af dødsstraf. Hvad gør den norske regering? Den sender spørgsmålet ud til høring hos en række organer, før den tager stilling til, hvorvidt der skal fremsættes lovforslag. Det var altså et meget relevant spørgsmål og et meget relevant svar, som hr. Ole Espersen helt har overset.

Jeg kan henholde mig til det, hr. Hagen Hagensen sagde med hensyn til proceduren. Der blev ikke mulighed for at tage stilling til, om spørgsmålet kunne fremmes. Der blev ikke mulighed for det, fordi formanden dikterede, at vi først skulle tage stilling til, om der skulle afgives betænkning. Da der viste sig et stort flertal for at afgive betænkning, så var der ingen relevans i bagefter at søge at fremme spørgsmålene.

Formanden glemte også at understrege, at justitsministeren var parat til at svare, hvis formanden sammen med udvalgets medlemmer ville fremsende spørgsmålet, og var parat til at foretage den høring. Der er altså nogle ukorrektheder i formandens fremstilling, som jeg synes der er grund til at fremhæve.

Nu siger hr. Ole Espersen, at det ville vel ikke have ændret på hr. Anders Andersens holdning, om man havde fået sådanne høringssvar ind. Det er muligt; det ville formodentlig hverken have ændret på hr. Ole Espersens holdning eller på min holdning, men der findes nok i dette ting en række medlemmer, som kan være i tvivl om deres holdning, og hvor alle relevante oplysninger måtte være på deres plads som bedømmelsesgrundlag for at tage stilling.

Det er jo ikke alle, der har så bastant en holdning, som hr. Niels Helveg Petersen gav udtryk for, nemlig at uden hensyn til, hvilke oplysninger der fremkom, uden hensyn til, hvad der blev sagt, så ville det ikke ændre de radikales holdning. Jeg håber, hr. Niels Hel-

veg Petersen, at det er et enestående tilfælde, at de radikale er så bastante i deres stillingtagen, som der blev givet udtryk for her fra folketingets talerstol. Det er muligt, det ligger sådan, men mener hr. Niels Helveg Petersen dermed, og mener hr. Ole Espersen dermed, at relevante oplysninger af den grund bør forholdes andre i dette høje ting? I så fald må jeg indrømme, at jeg er aldeles uenig i den opfattelse.

Hvad er det egentlig, der gør, at denne lovgivning skal hastes igennem, uden at der bliver tid til de nødvendige undersøgelser? Det er vel ikke en hastelovgivning i den forstand. Det var vel klogere, at man gav sig tid til at få fremskaffet de nødvendige oplysninger. Det er ikke sikkert, at det ændrer vor stillingtagen her i folketinget, men det ændrer i hvert fald vurderingen af, om man har forsøgt at foretage en saglig lovbehandling og på denne baggrund har truffet en saglig afgørelse ud fra hver enkelt indstilling.

Ud fra disse betragtninger vil jeg gerne opfordre så mange som muligt i dette folketing til at støtte den dagsorden, der er blevet fremsat, som netop vil imødekomme ønsket om at få gennemført den undersøgelse, som må foreligge som forudsætning for en stillingtagen. Der ligger ikke heri noget ønske om, at man så ikke senere kan komme til at behandle dette lovforslag. Det er muligt, det ikke kan gennemføres i denne samling, men er det afgørende? Det er ikke afgørende i Norge. Den norske regering, som også er en socialdemokratisk regering, kan godt afvente høringer, kan godt afvente en stillingtagen på baggrund af sådanne høringer, som foretages for at danne det bedst mulige beslutningsgrundlag for det norske ting til at træffe en afgørelse. I Danmark nægter retsudvalgets flertal en tilsvarende løsning, en tilsvarende saglig og fornuftig behandling af det foreliggende lovforslag. Det beklager jeg. Jeg synes, det er urimeligt. Man burde i hvert fald gennemføre en sådan saglig behandling. Derfor vil jeg anbefale, at man stemmer for den fremsatte dagsorden.

Annelise Gottfredsen (KF):

Jeg må også beklage, at hr. Jørgen Junior overskrider grænserne for det sømmelige, når han prøver at skyde retsudvalgets medlemmer mindre pæne motiver i skoene, når de